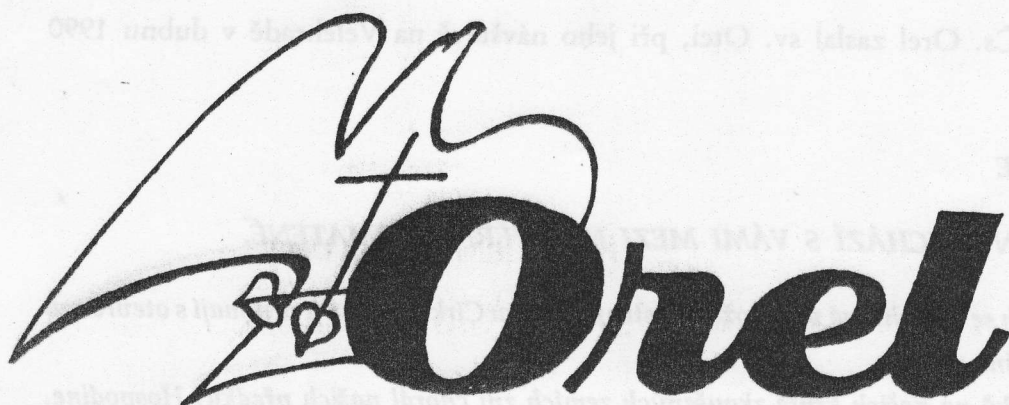

Mimořádné vydání
k manifestačnímu
sjezdu Čs. Orla
30. června 1990

ČESKOSLOVENSKÝ OREL – KATOLICKÁ KULTURNÍ A TĚLOVÝCHOVNÁ ORGANIZACE

ORELSKÉ HNUTÍ ROSTE ZE ZÁSAD KATOLICKÉ RODINY

Sestry, bratři!

Vítáme Vás všechny bratrsky na manifestačním sjezdu Čs. Orla 1990.

Vítáme Vás po 43 letech plných bolesti a útisku, ale i živených vírou v Boží lásku a spravedlnost.

Vítáme Vás, sestry a bratři, kterým stáří odčerpalo mladé síly k uskutečnění nádherného poslání orelského hnutí v tomto národě, ale kterým síla ducha a víry přetrvává nad slabostí těla.

Vítáme Vás mladá generace, mládeži s horoucími srdci pro svobodu. Na Vaše vírou podepřené myšlení, čeká úmorná práce tvořit morální základy společnosti, na kterých jediné může být šťastný život Váš i Vašich dětí. Cesta k napravení nespravedlnosti a útisku i třídní nenávisti a nahradit to všechno láskou, jak ji poskytuje víra, nebude snadná. Ve Vašem vědomí by neměly zaniknout těžké oběti, kterými orelstvo prošlo k dnešku.

Vítáme Vás, kteří jste již vzkřísili činnost v jednotách a župách. Vaše úsilí se přeneso do okolí, aby oběti minulých let, i za nacistické zvůle, nebyly nadarmo.

Vítáme bratrské zástupce Mezinárodní katolické sportovní federace, kteří po celou dobu naši nesvobody a pronásledování udržovali styk se Svatováclavskou župou Čs. Orla v exilu.

Vítáme nám drahé bratry a a delegace ze zahraničí. Jejich činnost v exilu ukázala vnitřní sílu orelského hnutí v tvořivé práci praktického katolíka za všech životních situací. Jejich bratrská pospolitost v celém světě reprezentovala hodnotu naší náplně i citů k vlasti.

Vítáme mezi sebe delegace přátelských organizací. Vře jim děkujeme, že znovuzrození orelského hnutí s pochopením podpořili a dále podporují.

S **Boží pomocí** a nadšením v srdcích pro veliké dílo lásky a obrody nastupujeme se všemi, kteří celou duší chápou důležitost laického apoštolátu katolíka v moderní náplni Čs. Orla.

ZDAŘ BŮH!

Dr. R. Šetina:

VZHŮRU, ORLE

1. Vzhůru, Orle slovanský, bílý Orle náš, rodné země od věků byl jsi věrná stráž! Silný spár a perut máš, smělý je tvůj hled, zápasu se nelekáš, v boj své děti ved! V srdci lásku k národu, v duši víry vznět, s tebou půjdem ku předu, nikdy o krok zpět! Byť i povstal vrahů val, zahřmí v český luh: Vpřed jen bratři, směle dál, k vítězství: Zdař Bůh!

2. Vzhůru, bílý Orle, spěj, vzepni perut výš, bouře těžkým zápozem k jasné metě blíž! Volný letíš s výšin hor v slunka zlatý žár, nezdrží tě vichrů vzdor – blesků děs a zmar.

3. Vyšších tužeb slunná říš slávy tvé je díl, vytrvej a doletíš, zářný kyne cíl! Vzhůru srdce, zocel sval, zjásej v světa kruh: Vpřed jen, bratři, směle dál, k vítězství: Zdař Bůh!

4. Česká vlast až zavolá za svá práva v boj, sestro, bílá Orlice, chystej bratřím zbroj! Stuhou bílo-červenou oviň prapor náš, at jej chrání krví svou věrná naše páž!

5. V přední řady, Orle, vpřed za svou rodnou zem, blankytný tvůj zasvit šat v lesku zářivém! Prapor výš, by hrdě vlál v boje třeskňý ruch: Vpřed jen, bratři, směle dál, k vítězství: Zdař Bůh!

Zdravice, kterou Čs. Orel zaslal sv. Otcí, při jeho návštěvě na Velehradě v dubnu 1990

SVATÝ OTČE

PÁN PŘICHÁZÍ S VÁMI MEZI NÁS VĚRNÉ I ZMATENÉ.

Ve všech duších se rozechvívá vliv Boží milosti apoštolátu Církve, ať už ji přijímají s otevřenou náručí nebo se jí brání.

Do Vašich kroků po našich krutě zkoušených zemích zní chorál našich předků: Hospodine, pomiluj ny ...

Země naše, tolikrát vírou rozechvívěné, tolikrát víře nevěrné, umírající na ztracené cestě k Pravdě a zase ve světle Pravdy nalézající Boží mír, tyto země znovu chápou jsoucnost člověka z Boží Prozřetelnosti a v pokoře Vás, Svatý Otče, mezi sebou vítají a dávají Vám svá srdce.

I my, sbratření v katolickém hnutí Československého Orla, kteří jsme v zápase s bezbožeckým násilím jako jediná organizace odmítli s ním spolupracovat, kteří jsme s naším duchovenstvem prošli zkouškou pevnosti víry žaláři, vítáme Vás vroucně mezi námi.

V žalářích bylo zpevněno naše přesvědčení o správné cestě orelské laické práce v krystalizaci charakteru křesťana. Budujeme svou práci posláni křesťanské rodiny, od dětství až ke stáří, v současné zmatené společnosti. Orelstvo přistupuje zodpovědně svou činností k zápasu o Pravdu Páně.

V modlitbě Vás, Svatý Otče, prosíme o požehnání našemu laickému apoštolátu v našich národech a v této době.

Brno, 22. dubna 1990

Bohuslav KOUKAL
předseda

František MORÁVEK
jednatel

Bratři! Oznamuji vám, že Evangelium ode mne hlásané není podle člověka, neboť jsem ho ani nepřijal, ani se mu nenaučil od člověka, nýbrž zjevením Ježíše Krista.

(Čtení z listu sv. Pavla ke Galatským)

Otec P. Dr. Karel Vaňák, metropolita moravský, 26. 4. 1990:

Bratři a sestry,

byl jsem svého času informován o Vaší návštěvě v arcibiskupské rezidenci. Děkuji za ni, též za pozdravný dopis a za informace o obnově Čs. Orla.

Samozřejmě, že vás budu podporovat ve všem dobrém, co zamýšlíte podnikat k obnově zdravého duchovního života našich rodin. To právě také já pokládám za sympatické a zdravé na orelském hnutí, že je pro tři generace najednou, jednotlivé rodiny netříští, ale stmeluje, jak je to přirozené.

Snad se setkáte s neporozuměním, snad bude nutno některé metody práce vystřídat časovějšími, aby se vaše myšlenky a cíle mohly účinněji nabízet zvláště mladší generaci. Rámcovými směrnici jednání nám budou dokumenty II. vatikánského koncilu. Určitě položíme důraz na liturgii, z níž naše jednání vychází a k níž se vrací

Pozdravuji vás s přáním všeho dobra a žehnám vám. Zdař Bůh!

BYLI NAPLNĚNI DUCHEM SVATÝM

Když nastal den letnic, byli všichni shromážděni na jednom místě. Náhle se strhl hukot z nebe, jako když se žene prudký víchř, a naplnil celý dům, kde byli. A ukázaly se jim jakoby ohnivé jazyky, rozdělily se a na každém z nich spočinul jeden; všichni byli naplněni Duchem svatým ... (Skutky apoštol.)

Jak si nepřipomenout toto sdělení Skutků apoštolských, když před námi se rozprostírá nevzdělaná a poničená půda, na kterou máme vkročit a obrátit do úrodného pole? V den letnic, dle Písma, vykročili apoštolové z bezpečí domu s plamínky Ducha nad hlavami mezi rozbouraný lid. Šli, aby celý pohanský svět, dobu nerovnoprávnou a otrockou, obrátili v svobodu dítek Božích.

V tomto podobenství i my se chystáme k podobným krokům. Před námi je země zdecimována, otrocká, bez jasného cíle, který by vedl k civilizaci. Naše kořeny jsou nahlodány, letorosty zaschly. V Písmu je sděleno, že ti, kteří plamen Ducha přijali, a bylo jich tak málo, vykročili mezi davy bezbranní, jen se silou Slova. Tisíce našich sester a bratří vězňů v obou posledních tragických národních katastrofách poznalo v osobní hrůze mocnou podporu síly Ducha svatého. Těm, kteří nepoznali modlitbu a víru, se pevnost ducha našich bratří a jejich vyrovnanost, byla nepochopitelná.

Jsme pokračovatelé tisícileté civilizace. Orelství dalo svými oběťmi základy nejpevnější k nové budově, kterou stavíme. Bude to chrám pevný, budovaný z duchovních pravd Církve. Máme jasný program pro katolického věřícího. V duchovním zdokonalení obojmeme člověka kulturou, sportem a všemi moderními prostředky, aby zdokonaloval a zpevňoval svou osobnost v nové společnosti. Náš cíl je křesťanská rodina. V rodině orelského hnutí mají matky nejbliže k dětem a děti k matkám. V bohaté náplni čs. Orla je vytvořeno prostředí, směřující k výchově mladých rodin. Na tuto závažnou otázku současnosti bude soustředěna práce našich žen.

Závažnou činnost čs. Orla v tomto státě musí na sebe vzít každý příslušník orelského hnutí. Každý nezdar mu bude pobídkou k další akci. Čekají na nás tisíce těch, kteří hledají správnou cestu z tohoto marastu. Čekají na nás tisíce dětských očí, které nepoznaly lásku víry. Doposud byly ateistickým systémem určeny k rozpadu rodiny.

Neztrácejme plamínky svatého Ducha z naší mysli. Buďme pokorní v srdci, k obětem i neporozumění, ale zase bojovní za Pravdu! Není před námi překážky, kterou bychom nezdovali. Na našem počátku je síla modlitby. Orelstvo opět pronikne do našich měst a obcí. Pro mír, lásku a budoucnost naší vlasti a víry.

F. M.

Jan Pavel II.

O SKUTEČNÉM SMYSLU SPORTU.

Projev k účastníkům zasedání FICEP 3. dubna 1986.

Jsem rád, že se mohu setkat s Vámi, účastníky zasedání Katolické federace pro tělesnou a sportovní výchovu, která slaví v Římě 75. výročí svého založení. Zdravím předsedy různých národních delegací, jakož i představitele spolků sdružených v této federaci. Všiml jsem si, že tu jsou zastoupeny skoro všechny evropské státy, což je důkazem životnosti vašeho hnutí a významu jeho působení na sportovním poli. Gratuluji Vám k Vaší práci pro výchovu těla i ducha, kterou konáte ve sportovním světě, věrni cílům, pro něž byla tato federace založena. Již od roku 1906 se snažila spojit všechny katolické síly k šíření a povznášení zdravé tělesné výchovy, společně s výchovou náboženskou a mravní. Dodržovali jste tento svůj závazek, který se stal smyslem a zvláštním předmětem Vašeho apoštolátu. Zůstali jste věrni svému poslání v minulosti a chcete mu zachovat věrnost i dnes v současném složitém světě sportu, jenž se stal společenským zjevem rozsáhlého dosahu. Chci Vás povzbudit k této výchově a sociálně prospěšné práci, kterou všichni konáte tím, že se snažíte šířit skutečný smysl sportu, jenž nespočívá jen v závodění a sportovních výkonech, nýbrž i ve všeobecnější sportovní praxi, čili v tom, co každý dělá, aby získal tělesnou obratnost a zdatnost a tím prospěl celé své osobnosti.

Jak jsem již řekl při jubilejní pouti sportovců, církev uznává zásadní důstojnost sportu, poněvadž je významným činitelem při vytváření člověka a též složkou jeho kultury a civilizace. To se ukazuje stále více jako správné v naší době, kdy sportovní činnost se stává stále všeobecnější, rozšířenější a dokonce stále nutnější. Někdejší požadavky moderního života a práce, jako např. bydlení ve velkých městech, působí, že je stále více zapotřebí najít si volný čas k cvičení síly, obratnosti a odolnosti, aby se tím získala záruka tělesné zdatnosti nezbytné pro rovnováhu každého člověka. Právě v této spojitosti vystupují do popředí jasněji lidské hodnoty sportu jako správného užitečného využívání času; člověk tak dospívá k lepšímu sebeovládání a vyjadřuje přiměřeněji vládu svého rozumu a vůle nad vlastním tělem. Proto je třeba sportovní činnost respektovat, vážit si jí, vracet ji původnímu účelu a v důsledku toho ji též považovat za možný prostředek sebezdokonalování.

Pokládejte své poslání za důležitý závazek, abyste dosáhli toho, že úměrně se stále rostoucím kolektivním pěstováním sportu bude docházet, abychom tak řekli, k jeho vykoupení jako takového podle zásad, jež církev stále hlásá. Každý sportovec ať se snaží získat spolu se sebeovládáním i ty základní lidské ctnosti, jež vytvářejí vyrovnanou osobnost a rozvíjejí zároveň takové jednání a vystupování, jak si toho přeje Bůh, dárce všeho dobra a tedy i tělesného zdraví. Tím se také Vaším duším otevrou široké obzory víry. Sport pěstovaný s rozvahou a rovnováhou nabývá i etickou a výchovnou hodnotu, cvičíme se jím ve ctnostech užitečných pro život.

Je třeba zdůraznit, že opravdová lidská a křesťanská výchova sportovců se stává nepřímo i nástrojem výchovy na širší sociální úrovni. Je třeba známo, jak veliký je dnes zájem o sportovní závodění a sport jako podívanou. Není to nic nového, ale je jasné, že dnešní hromadné sdělovací prostředky rozšířily sport a sportovní znalosti natolik, že ho dovedly až k davové psychologii, zvýšily nadšení a fandění i jeho nepřívětivé projevy.

Je-li sport pěstován, i v souvislosti se závoděním a soupeřením, jako příležitost ke zdůraznění lidské důstojnosti, pak se může stát hybnou silou vedoucí k bratrství a přátelství všech, kdo se o sport zajímají. Kdo přihlíží k nějakému závodu či utkání, také je prožívá, účastní se jich i duchem a pocituje příslušné důsledky.

Za těchto okolností by nemělo převládat vynášení síly a tím méně násilí, když se sportovní soutěžení stane příležitostí k rozpoutání utajené útočnosti u jednotlivců či skupin. I divák má respektovat základní pravidlo sportu jako poctivého a ušlechtilého střetnutí, jako místa vzájemného setkání a jako pouta solidarity.

Uvažte, jak důležitá je v tomto směru výchova sportovních profesionálů schopných dokazovat za všech okolností opravdové hodnoty čestného závodění. Každý přeborník je v určitém smyslu vzorem, vůči němuž je mládež velmi citlivá; jestliže při závodech převládnu čestné vztahy a vyrovnání chování, jestliže se dokáží respektovat základní hodnoty lidské osobnosti, které mají být cílem i měřítkem každé sportovní činnosti, pak sport bude moci přispět, aby se i v masách diváků šířil opravdový duch bratrství a míru. Jak vidíte, vaše závazné úsilí o etickou hodnotu na sportovním poli zabírá stále rozlehlejší oblast, je stále užitečnější a zajímavější. Přeji Vám, abyste tento úkol opravdu účinně plnili s pomocí Boží, neboť jste jej přijali jako své poslání. Kéž Vám vzejdou nové podněty a naděje z velikonočního tajemství, které slavíme. Vy se opravdu snažte, aby se člověk stále obnovoval v tom, co je dobré a aby uměl zaměřit svůj život ke skutečné naději a k dědictví, které nepomine.

S těmito pocity uděluji Vám všem i Vaším sdružením své apoštolské požehnání.

SMYSLUPLNOST OBNOVY ČESKOSLOVENSKÉHO ORLA.

K nejfrekventovanějším výrazům slovníku současnosti patří pojmy „smysluplný a mravní obroda“. Když jsme zahájili první kroky k obnově našeho hnutí – bylo to 13. prosince 1989 – začaly se ozývat hlasy, zda obnova bude smysluplná. Byly to hlasy nejen našich odpůrců, ale i hlasy našich bývalých členů a příznivců, kteří váhali a nedovedli se v kvasu revolučních nálad orientovat. Byly to starostlivé hlasy, zda Čs. Orel bude schopen oslovit dnešní, zvláště mladou generaci, bude-li splňovat potřeby a touhy dnešní doby a bude-li schopen volit atraktivní prostředky k uskutečňování svého programu.

My, kteří jsme ustavili Přípravný výbor pro obnovu Československého Orla, jsme takové pochybnosti neměli. Kdybychom módně uvažovali o smysluplnosti obnovy, nebyly by pravděpodobně navázány kontakty se třemi stovkami bývalých členů a příznivců Čs. Orla, kteří se do obnovy zapojili, nebyly by navázány kontakty s církevními a politickými osobnostmi, nebyla by uskutečněna první setkání se zástupci zahraničních delegací Čs. Orla, nebyly by podniknuty první kroky směřující k navrácení bývalého orelského majetku, nebyly by první akce uskutečněné obnovujícími se župami a jednotami, neuskutečnil by se manifestační obnovovací sjezd a nedostali byste do rukou ani toto nulté číslo našeho časopisu. Od samého začátku činnosti přípravného výboru jsme byli niterně přesvědčeni, že obnova našeho orelského hnutí je naprostou nutností, nebo – chcete-li – že je hluboce smysluplná.

Ten druhý, dnes tak frekventovaný výraz „mravní obroda“ se nám nejeví vůbec jako módní program našich dní. Od samého začátku naší existence byla pro nás snaha po mravní obrodě v duchu katolického základního postulátu našeho programu. Základním prvkem výstavby společnosti byla pro nás vždy a stále zůstává rodina a rodinná výchova, která se promítá v praktické realizaci našeho výchovného programu. S rozpaky a lítostí však sledujeme, že dnešní politické a společenské organizace, které volají po obnově výchovné funkce rodiny, nekriticky a neuváženě přejímají organizaci směřující k negaci této funkce, kterou nám zanechal bývalý totalitní režim, aby ji využil ve prospěch své zvrácené filosofie nenávisti, násilí a hegemonie nad společnostmi. Jsme svědky nově se tvořících společenství – i křesťanských – strukturalizovaných podle generací, čímž dochází k oslabování citových pout a vztahů mezi generacemi, k omezování výchovné funkce rodiny a k narušování generační posloupnosti. A tyto rafinované koncepce přijaté po svrženém totalitním režimu neslouží k ničemu jinému než k postupnému oslabování vnitřní jednoty našeho společenství a k posílení hegemonistických nadějí bývalých mocipánů, kterých se nevzdali.

Přípravný výbor musel během své půlroční činnosti řešit spleť operativních problémů, musel vyslechnout množství nostalgických vzpomínek, výlevů křivd, musel bojovat o základní informovanost spojenou s obnovou našeho hnutí v denním tisku a proto neměl příliš mnoho času řešit nějaké zásadní organizační a programové změny odpovídající dnešní době. Ty musí vyřešit nově zvolené Předsednictvo. Veškerá naše činnost však směřovala k zapojení Československého Orla do procesu obnovy „křesťanského hodnotového systému“. V tom spatřujeme tu smysluplnost naší činnosti.

Smysluplnost konání a mravní obroda! Jsou to krásná slova, jsou to módní slova, jsou to slova, která provázejí celou tu naši „něžnou“ revoluci. I když jim často tak kouzelně podléháme, jsou to přece jenom slova. Pro nás katolíky jim chybí duchovní posvěcení, duchovní smysluplnost! Je proto na místě citovat sv. Jana Vianneye, faráře Arského: „Lidské slovo má za úkol sjednocovat. Aby sjednocovalo, třeba se ho dobře ujmout. Není dovoleno mít falešnou lásku. Třeba říkat pravdu bez přijímání osob. Milujte své protivníky, modlete se za ně, ale nečiňte jim poklon a nesnažte se líbit kdekomu!“

K. O.

HORO KRÁSNÁ, SPANILÁ, KDE PŘEBÝVÁ MARIA ... (F. Sušil)

Posvátný Hostýn se vztyčuje z úrodného kraje. Věncí ho chrámová koruna Matky Boží. Pod její ochranu se sbíhají cesty poutníků. Sem putují řady orelstva rok co rok a nezabránila jim ani doba temna, která soustředila svou anticivilizační materialistickou moc především proti věřícím. Mohla zpupně ničit i ubíjet věřící, kněze i předvoj katolického lidu orelské hnutí, ale nemohla zvítězit nad pravdou Boží. Sv. Hostýn byl a zůstává pevnou výspou víry. Každoročně sem v srpnu směřovalo potlačované orelstvo. Posvátné stráně jsou obestřeny modlitbami – a nebyly oslyšeny.

Letos orelstvo složí děkovnou pouť své ochránkyni 26. srpna.

Již nyní volejte orelské hnutí k nástupu na posvátný Hostýn.

V našich srdcích jsou uloženy především vzpomínky na dvě mohutné a historické pouti v nichž jsme nastupovali k dnům slávy i utrpení. Ta prvá byla v r. 47, kdy jsme po válce již zmobilizovali své hnutí k nástupu katolíků k Orelským slavnostem v roce 1949. Měly vyjádřit smysl budování společnosti a státu na křesťanské morálce. A zde na sv. Hostýně vyhlásilo desetitisíce Orlů postavení **Mariánského sloupu v Praze ve dnech Orelských slavností**. Rozhodnutí nezaniklo po likvidaci hnutí, ale nesli je nadále bratři v exilovém orelstvu, až vytvoření její kopie, která je nyní v kapli benediktinského kláštera v Lisle u Chicaga. Orelská myšlenka ožívá právě v tyto dny.

O rok později v r. 1948 připadlo Orelstvu, aby na této hoře první se hromadně postavilo proti barbarskému asiatství, jehož hordy dle tradic se v dávné minulosti zarazily o tuto mariánskou výspu. 120 000 Orlů zde manifestačně předcházelo v zájmu celého národa odpor proti násilí, který byl dokončen v listopadu něžnou revolucí. Jenže za hájení demokracie plnilo žaláře a bylo vyloučeno z národní pospolitosti. Dějiny Orla jsou spjaty s dějinami národního zápasu o demokracii — navíc o křesťanství civilizace.

Naše kroky letos k Matce Boží budou vroucím díkem. Budou vzpomínkou na tisíce věrných, kteří se nedočkali těchto dnů milosti a opustili nás v tomto „slzavém údolí“ s beznadějí. Budou prosbou k duším mládeže, která dnes může svobodně žít, pracovat, milovat. Bude prosbou, aby pochopila těžké poslání katolíka, právě dnes v naší vlasti, o věrné duše. V orelské náplni vede tato cesta zápasu.

**Pod ochranou Matky Boží na posvátné hoře vzdáme dikuvzdání
a slib neúnavné práce laického apoštolátu.**

NÁŠ ČASOPIS

Přípravný výbor se obrací na vás, sestry a bratři, kteří jste spolupracovali s redakcí Orla a chcete ještě po letech dát dnešku ovoce svých schopností, abyste se přihlásili k spolupráci. Podejte návrhy k spolupráci na rozšíření a popularizaci našeho programu. Věříme, že náš ústřední list s vaší spoluprací bude v budoucnu reprezentovat důstojně katolickou organizaci s jedinečnou náplní, jak to bylo touhou zemřelého a sotva nahraditelného redaktora br. dr. Josefa Juráka. Náplň vašich příspěvků by měla být v tomto období obnovování organizační sítě, zacílena na mladou generaci. K duchovním hodnotám se řadí široká škála působnosti pro mládež. Bude nám nutně třeba získat duchovní nebo i laiky, k literární spolupráci. Župy pověří korespondenty s redakcí.

Kdy budeme moci přikročit k pravidelnému vydávání listu i v skromných poměrech, ještě nevíme. Vše je podmíněno členskou základnou, tedy opět otázka finanční. Věříme, že vaše nadšení úspěšně překoná všechny těžkosti. Do vašich řádků ať vloží slova Duch Svatý.

NEJEN CHLEBEM....

V době, kdy dáváme do tisku toto manifestační číslo ORLA, probíhají závažná jednání o registraci jednot žup a o navrácení majetku, konfiskovaného v r. 1948 – 1951, jakož i o subvencích, které doposud vláda poskytovala ČSTV. V těchto dnech vyšel zákon č. 83/90 Sb., pojednávající o sdruženích (spolcích) a v tisku je zákon z 1. června o jednání ve věci náhrad majetků.

Majetek není zásadní záležitostí naší činnosti, ale prostředkem k vykonávání naší všestranné činnosti. Můžeme chodit na procházky, můžeme tábořit, ale nemůžeme být bez možnosti se scházet ve spolkových místnostech. Názory, že ty organizace, které na něm sedí, si to právo vydržely, že by se mělo vracet jen poměrně k začínající kapacitě spolku, nemohou obstát. Nejsme ovšem sami, jsou to Sokolové, jsou to Skauti, je to IWCA, IMCA a jiné podobné spolky. Všechny mají s tím potíže. Ale snad při sjezdu budeme vědět více.

Nové předsednictvo Čs. Orla bude mít více starostí: ustavit odborné rady, stanovit příspěvky, dát vytisknout přihlášky, legitimace, sehnat dostatek kapitálu na provoz ústředního orgánu. Musíme dokázat, že nejsme klubem důchodců, že jsme přinejmenším tou výšečí kruhu, do něhož spadají všechny křesťanské spolky, hnutí nebo kluby. Ne v závisti a nenávisti, ale v bratrské jednotě, protože jednota je síla. Karel Dostal Lutínov napsal v r. 1910 mj: „.... Chci míti Orly moderními rytíři — není to pouhou frází nebo básnickou fikcí. Náš Orel nesmí se spokojit tělocvikem, nesmí se honit jen za sportem a komediantstvím, musí se vzdělávat i na duchu a srdci, na charakteru, aby byl květem národa ...“

Tři generace, tři vrstvy lidí, každá s jinými zkušenostmi, s jinými názory, s jedním cílem a každá přesvědčena, že její prožitky jsou nejlepšími. Ta nejstarší by se ráda vrátila do starých „zlatých časů“ a chtěla v tom pokračovat, ta mladší věří svým otcům a ráda by se pokusila pokračovat v činnosti podle svých představ, a ta nejmladší nechápe a nevěří těm starším, protože se narodila, žila a myslí v tom nesvobodném. Bude Čs. Orel stačit této generaci, má jí co nabídnout a může ji uspokojit? Jistě že ano. Každá jednota dostane od nás Zásady pro činnost a tam se mohou členové přesvědčit, že orelský program je moderní, zajímavý, široký a také atraktivní. Splňuje všechno, co se po katolíku nebo křesťanu žádá: duchovní činnost, kulturu, tělovýchovu, sport, hospodářskou činnost i družbu s tuzemskými i zahraničními partnery. Jsme součástí mezinárodní organizace katolických gymnastů a sportovců F. I. C. E. P, máme široké možnosti, jen jich využít!

Povinností nás starších je získat zpět nejen důstojnost našemu hnutí, ale i majetek, který jsme vlastními rukami a potem, finančními náklady členů vybudovali a který leckdo používal až do zničení, nebo jej jidášsky prodal. Neradi bychom slyšeli za pár let, že se „naši tátové v kritické době nepostarali o materiální základnu naší činnosti“. Budem vychovávat funkcionáře, budeme upravovat strukturu naší organizace, budeme rozšiřovat náš pracovní program, budeme pomáhat v laické službě u far. Je v tom něco veselého, aby nás to těšilo? Musíme to zařídit, musíme být my těmi moderními rytíři a bojovníky za lepší zítřek. S pomocí Boží se nám to povede, tomu věřím. Přičiň se a Pán Bůh Ti pomůže! Zdař Bůh!

ave

Sestry, bratři!

MANIFESTAČNÍ SJEZD ČS. ORLA

který svoláváme na den 30. června 1990 do Brna má tento program:

10.⁰⁰ hod. Mše sv. v kostele Nanebevzetí P. Marie, Jezuitská ul.

zpívá sbor Moravských cherubínů

Sjezdové jednání v divadle Večerní Brno, Jakubské nám.

Presentace účastníků sjezdu

12.³⁰ hod. Zahájení: Veni sancte Spiritus, zpívá sbor u sv. Jakuba

Modlitba

Úvodní projev, br. Bohuslav Koukal

Zásady ideového programu orelského hnutí, br. František Morávek

Organizační a hospodářská činnost Čs. Orla, br. Alois Večeřa

Zhodnocení činnosti přípravného výboru a návrh kandidátů předsednictva

Čs. Orla a pomocných sborů, br. Miroslav Kozlovský

Projevy (zdravice) hostů

Diskuse

Volby předsednictva a pomocných sborů

Usnesení sjezdu

Závěr: Vzhůru, Orle

Volí jen delegáti delegačními listy, diskusní příspěvky: za župu vždy jeden

max. délka 10 minut, za jednotu jeden diskutér max. 3 minuty.

K diskusi se přihlašuje záznamem u pořadatelů.

Záhlaví tohoto čísla Orla navrhl br. Oldřich Holubář, náčelník zahraniční župy Svatováclavské z New Yorku.

Vydal Přípravný výbor Čs. Orla v Brně, Jezuitská 7.
